

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO DI SUA SANTITÀ FRANCESCO A TIRANA (ALBANIA)

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO

Tirana, plac Matki Teresy, 21 września 2014 r.

Ewangelia, której wysłuchaliśmy, mówi, że Jezus oprócz dwunastu apostołów powołał innych siedemdziesięciu dwóch uczniów i posłał ich do wiosek i miast, by głosili królestwo Boże (por. Łk 10, 1-9. 17-20). On przyszedł, by przynieść światu miłość Boga, a pragnie ją szerzyć poprzez komunię i braterstwo. Dlatego od razu tworzy wspólnotę uczniów, wspólnotę misyjną, i przygotowuje ich do misji, do tego, aby «szli». Metoda misyjna jest jasna i prosta: uczniowie udają się do domów, a ich głoszenie zaczyna się od bardzo wymownego pozdrowienia: «Pokój temu domowi» (w. 5). Jest to nie tylko powitanie, ale także dar: pokój. Przybywając dzisiaj do was, drodzy albańscy bracia i siostry, na tym placu, poświęconym pokornej i wielkiej córce tej ziemi, bł. Matce Teresie z Kalkuty, chcę powtórzyć wam to pozdrowienie: niech pokój gości w waszych domach, pokój niech będzie w waszych sercach, pokój w waszej ojczyźnie! Pokój!

W misji siedemdziesięciu dwóch uczniów odzwierciedla się doświadczenie misyjne wspólnoty chrześcijańskiej wszystkich czasów: Pan zmartwychwstały i żyjący posyła nie tylko Dwunastu, ale cały Kościół, posyła wszystkich ochrzczonych, by głosili Ewangelię wszystkim narodom. Na przestrzeni wieków przesłanie pokoju przynoszone przez posłańców Jezusa nie zawsze było przyjmowane. Niekiedy bramy się zamykały. W niedawnej przeszłości również brama waszej ojczyzny była zamknięta, zaryglowana «zasuwą» zakazów i nakazów systemu, który odrzucał Boga i uniemożliwiał korzystanie z wolności religijnej. Ci, którzy bali się prawdy i wolności, robili wszystko, by usunąć Boga z serca człowieka i wykluczyć Chrystusa i Kościół z dziejów waszego kraju, pomimo że był on jednym z pierwszych, które otrzymały światło Ewangelii. Rzeczywiście w drugim czytaniu usłyszeliśmy wzmiankę o Ilirii, która w czasach apostoła Pawła obejmowała również terytorium obecnej Albanii.

Rozmyślając o tych dziesięcioleciach okrutnych cierpień i bardzo ciężkich prześladowaniach katolików, prawosławnych i muzułmanów, możemy powiedzieć, że Albania była ziemią męczenników: wielu biskupów, kapłanów, zakonników, wiernych świeckich, osób sprawujących kult w innych religiach przypłaciło życiem swą wierność. Nie brakowało dowodów wielkiej odwagi i konsekwencji w wyznawaniu wiary. Jakże wielu chrześcijan nie ugięło się przed groźbami, ale podążało bez wahania obraną drogą! Myślą przenoszę się ku owemu murowi cmentarza w Szkodrze, symbolicznemu miejscu męczeństwa katolików, gdzie ich rozstrzeliwano, i ze wzruszeniem składam kwiat modlitwy oraz wdzięcznej i wiecznej pamięci. Pan był przy was, drodzy bracia i siostry, aby was wspierać. On was prowadził i pocieszał, na koniec uniósł was na skrzydłach orłów, tak jak kiedyś uczynił ze starożytnym ludem Izraela, o czym słyszeliśmy w pierwszym czytaniu. Orzeł, widniejący na fladze waszego kraju, niech wam przypomina o znaczeniu nadziei, byście zawsze pokładali waszą ufność w Bogu, który nie zawodzi, ale zawsze jest u naszego boku, a zwłaszcza w chwilach trudnych.

Dziś drzwi Albanii są na nowo otwarte, i przychodzi pora na nowe zaangażowanie misyjne wszystkich członków ludu Bożego: każdy ochrzczony ma swoje miejsce i rolę do odegrania w Kościele i w społeczeństwie. Niech każdy czuje się wezwany do wielkodusznego angażowania się w głoszenie Ewangelii i w dawanie świadectwa miłości; do umacniania więzów solidarności, by stwarzać bardziej sprawiedliwe i braterskie warunki życia dla wszystkich. Przybyłem dziś, by podziękować wam za świadectwo, a także, aby zachęcić was do rozbudzania nadziei w was i wokół was. Pamiętajcie o orle. Orzeł nie zapomina o gnieździe, ale wzbija się wysoko. Wzlatujcie wysoko! Wznóście się ku temu, co w górze! Przybyłem, aby was zachęcić do angażowania młodego pokolenia; do wytrwałego karmienia się Słowem Bożym i otwierania waszych serc na Chrystusa, na Ewangelię, na spotkanie z Bogiem, na spotkanie się między sobą, jak to już czynicie: przez to wasze spotkanie się dajecie świadectwo całej Europie.

W duchu jedności z biskupami, kapłanami, osobami konsekrowanymi i wiernymi świeckimi zachęcam was do ożywienia działań duszpasterskich, które są posługą, oraz do dalszego poszukiwania nowych form obecności Kościoła w społeczeństwie. Tę zachętę kieruję w szczególności do młodych. Było ich tak wielu na drodze z lotniska aż do tego miejsca! Jest to młody naród! Bardzo młody. A gdzie jest młodość, tam jest nadzieja. Słuchajcie Boga, oddawajcie cześć Bogu i miłujcie się wszyscy jako naród, jako bracia.

Kościele żyjący na tej albańskiej ziemi, dziękuję za twój przykład wierności! Nie zapominajcie o gnieździe, o waszej odległej historii, a także i o doświadczeniach; nie zapominajcie o ranach, ale nie mścijcie się. Pracujcie nadal z nadzieją na rzecz wspaniałej przyszłości. Tak wiele synów i córek Albanii cierpiało, aż po ofiarę ze swego życia. Niech ich świadectwo wspiera wasze podążanie dziś i jutro drogą miłości, drogą wolności, drogą sprawiedliwości, a nade wszystko drogą pokoju. Niech się tak stanie.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana